

XVII

Den første er Gennemførelsen af Grundloven af 1915, som bærer Kongens Navn. Ved denne Reform øvede Konge og Rigsdag Ret over for Danmarks Kvinder, som da blev stillet lige med Mændene, hvor det drejede sig om Statens Anliggender. Endvidere blev alle Statens Borgere stillet lige med Hensyn til Valgret.

Grundlovens Gennemførelse fandt Sted i en alvorlig Tid, hvor tunge Uvejrsskyer trak op i hele Horisonten, og hvor Sindene hvert Øjeblik stemtes til dyster Alvor.

Det lykkedes at holde Verdenskrigens forfærdende Uvejr borte fra Danmarks Hus. I Bestræbelserne for at afværge Faren ved vi, at Kongen som Chef for Statsraadet øvede en personlig Indsats, som vi i saa høj Grad har Grund til at paaskønne, og som vi paa denne Dag siger Kongen Tak for.

Jeg tager Anledning til at nævne den Lovgivning, der angaar vor Koloni, Grønland. Ved denne Lovgivning har Kongen og Rigsdagen tilsigtet at drage det grønlandske Folk med ind i Styrelsen af dets egne Anliggender, gennem egne valgte Syselsraad, Landsraad o. s. v. Vi glæder os over de opnaaede Fremskridt i Oplysning og Kultur hos dette herlige lille Folk deroppe højt mod Nord.

Det er en Æressag for Danmark at føre Grønlænderne saaledes frem, at deres Selvfølelse rejses, og at de kommer til Forstaaelse af, at de er et Folk.

Den anden store Begivenhed i Kongens Regeringstid er Sønderjyllands Genforening med Danmarks Rige.

Det, der herved skete, var Opfyldelse af vort gamle og store nationale Haab om Samling af alle Danske. Det Haab, der vel ikke gav sig højrestede Udslag, men som levede stærkt og inderligt hos alle.

Men naar vi mindes Genforeningen og glæder os over den, er der samtidig noget andet, der melder sig i vore Tanker.

Vi hejser i Dag vore Flag til Tops, men vi glemmer ikke, at der forud for Sønderjyllands Tilbagekomst var sket smertelige Tab for det danske Folk derved, at over 6000 unge Sønderjyder mistede deres dyreste Eje, deres Liv, i Kampen for en Sag, der ikke var og ikke kunde være deres.